

גיליון מס' 1747 * כ"ד בסיון תשס"א 15 ביוני 2001

הערות: - מסתמן פתרון במשבר "דברי הכפר": בשלב זה ממשכיות העורכות עד סוף החודש כלומר עד שני עלונים, ולאחר מכן ימשיך העלון לצאת לאור במידה ויימצא מדפיס/ה ועוד מספר ג'ובים קטנים... **דוד א.**

**יצרתי תמונה
יצא משהו מרובע
הרגשתי, זה משקף
את מצב רוחי.
בימים הבאים אלי,
כאשר קווי הדמיון
יעופו על הבד
כל תך ומשמעותו
יהיה מלהיב את עיני
אדעם
שעברתי מכשול נוסף
יצרתי עולם חדש
בצבעים מרהיבים
כוכב חדש**

שושנה עברון, להבות הבשן
(מתוך "עיתון גמלאי הגליל העליון")

מה? נשמע?

הימים ימי קיץ חמים ויבשים יבשים.. ולמרות זאת, העלון ממש לא....
קודם כל שלום לכל קוראינו, ותודה לכל המפרגנים שהביעו את צערם על כך שאנו מסיימות לערוך את העלון.
בשלב זה כבר הגיעה אלינו חברה אחת שהביעה נכונות להדפיס את העלון מידי שבוע ועכשיו רק צריך עוד אחד/ת שיתנדבו לערוך, להגיה ולמצוא כותבי פירוורים או מה נשמע ועוד אחד/ת שישתתפו בהחלטות קשות והרי לכם צוות לענין ... אז קדימה, מהרו לפני שמישהו אחר יתפוס את התפקיד!
ולעניינו אנו - והוא הרי תכולת העלון השבוע. אז אחרי היומולדתים ואחרי הפירוורים תמצאו כתבה מאת גדי ע' שאיננה תשובה לאריק א' (לדבריו), אחריה הודעה לותיקים שבנינו ומיד אחר כך כתבה משופצת ומתוקנת שפורסמה בשבוע שעבר עם מקפים במקומות הלא נכונים.
בהמשך כתבה מפרי עטה של רחל א' על מפגש מיוחד במינו, ובעקבותיה מאמר של שמואל ח' על מודל רשת ההתפרנסות מנקודת מבט של פנסיונר. את העלון השבוע חותם אריק א' (הכותב הנאמן שלנו)

בטורו הקבוע העוסק הפעם בנושאים שונים המתרחשים בימים אלה.

הרוח נושבת צחיחה
סוף סוף פתחו ת'בריכה
והמים קרירים ונעימים
רק לא בבריכה של הקטניםם.

שבת שלום לכל עם ישראל כאן ובתפוצות
דליה ב' בשם המערכת

ימי הולדת

גבי אורן שוני וולאך	18/6
דר קולינס	19/6
נדב סלע	20/6
רוזה גולדמן אורה ליבוביץ יורם מסר	21/6
אורן מנג'יגורסקי אורלי המאירי (נכדה)	22/6
אדם מדרפלאי סננס (נכדה-גליק)	23/6

ימי נישואין

פט ויהודה בן-זאב דינה וארנוולד בידק	17/6
נעמי ורון פורסטר	18/6
מעין ודודו פלמה	21/6
פנינה ואורי גולן טורית וגבי אורן הלין ואד טלברג תמר ואילן המאירי	22/6

את הפרורים לשבוע הבא
תאסוף עבורנו מיכל דדוש
ספרו לה את שבלבכם
וגלו לה את כל הסודות כדי

שנדע גם אנחנו...

פרורים מהשולחן

נתחיל בברכות: לולולולולול... ארוך ומסורתי (ובמבטא הנכון) מגיע ליצחק וזהבה עמר, הידועים גם בשמם המלא ג'קי וטוטסי לרגל חגיגות 28 שנות "שייבה" מוצלחות ומאושרות ביחד. לפי איך שהם החזיקו ידיים, ניתן לשמור את המשפט הזה למדור "פירורים" גם לחגיגות החמישים. מזל טוב!

אז אם יש לנו את הבטחון שנחגוג את חתונת הזהב, הרי שאין כלל בטחון שיהיה מדור "פירורים" היכן לכתוב או לבשר על כך. לפי מבול הבשורות הלא משמחות מבית ומחוץ שיורד עלינו חדשות לבקרים, ייתכן שצריך להסב את שמו של המדור ל"מתפוררים"...

ובאותו עניין: התנפלות המונית (לא) נרשמה בקרב הפונים המעוניינים לקחת על עצמם את עריכת העלון... כרגע (לא) עוסקים במיין (חוסר) הפניות... (השלם / מחק את המיותר)

טיסות יוצאות:

אסי שוורק לקח חופשת מולדת ונסע הרחק. אור אורן בדרכו ארה"בה גם הוא...

טיסות נכנסות:

דנה וויטהם חזרה מארצו של "קרוקודיל דנדי". ברוכה השבה. מיכל המאירי חזרה מביקור נכדים בקנדה. גם לה ברכות.

* חגיגות בר-המצווה של בני כיתת כלנית נכנסות להילוך גבוה. השבוע

חגגנו עם אלמוג לבית כץ. מרים כהן הייתה ממונה על הנחיית האירוע, והמטבח המקומי תפס פיקוד על הצד הגסטרונומי... היה מוצלח מאוד.

אחד משיאי הערב היה ללא ספק ההפתעה שהכינה המשפחה לסבתא (אמא של נחמן) לרגל יום הולדתה ה-80. מזל טוב לכולם.

בין כל המברכים עלתה שוב ושוב הידיעה שנמרוד פלמה הוא "שחיין מוכה"... פרטים אצל אלמוג...

ואם לעינייני נמרוד, שחייה ובריכה הגענו, הרי צרור ידיעות רטובות:

נמרוד פלמה יוצא השבוע לתחרויות בפורטוגל.

במסגרת סבב תחרויות ה"גרנד-פרי" בשחייה (יש דבר כזה) שנערכו בספרד וצרפת הגיע שילי איילון למקום השישי והמכובד במקצה ל-1500 מ' כשהוא מתיז מים ומרטיב את שיאן העולם האוסטרלי איאן טורפ ששחה במסלול ליד.

נבחרת ישראל בשחייה (יש דבר כזה) כלל נציגים, ממשיכה למחנה אימונים מיוחד באנדורה לקראת אליפות העולם, שתתקיים ביפן בחודש יולי. חזקו ואמצו. המדליה בדרך (אינשאללה).

הטוסטר והכסות בברכה נתרמו על ידי משי' ד"ר איתן וצפי ויינברג הנמצאים בהשתלמות בקנדה ובטוח שמתגעגעים, אם לא לחום לפחות לקרירות הנעימה של מי הברכה.

אירנה לארה וסוה שהיו אתנו בשנה האחרונה במסגרת "בית ראשון במולדת" עוזבים אותנו לטובת העיר הגדולה - חיפה.

מסיבת פרידה נערכה למשפחה על הדשא של משפחת עמר (אלה מהאייטם הראשון) בנוכחות צוות

"משתלת ערערים" ותפריט צנוע אך טעים. ברכות לבביות והצלחה למשפחה בדרככם החדשה

החיים זה לא רק שחייה יש גם ניבוי (מה זה?). החוג המתקיים זו השנה השלישית תופס תאוצה ומשתתפים בו כבר 17 חניכים. פרטים נוספים אצל אודי אגם.

יש גם כדורגל: החוג בהדרכתו של צביקה קורנבליט לכיתות א-ג יוצא לטורניר מסכם בקיבוץ כפר גלעדי. החבריה מאוד נרגשים. ייתכן שבשעת קריאת שורות אלו כבר יהיה בידינו גביע. תחזיקו אצבעות.

השופט יהיה ג'קי עמר (כן זה מהאייטם הראשון). הקהל מתבקש לא לקלל את השופטים כמיטב המסורת, וגם לא להתפרץ למגרש במקרה של אליפות. ראו הוזהרתם!

התלתונים והנעורים נערכים במרץ לקראת פעילויות החופש הגדול העומד בפתח. בתלתון הבוגר גייסה מעין פלמה את בנותיה טל ועינת לטובת העניין. בתלתון הצעיר יישאו בעול דנה אגם נעמה.ד. וגל.פ. ובנעורון עושה פלאות רוני וגנר. לנעורים גויס מדריך מבחן העונה לשם אילן. בהצלחה לכל העושים במלאכה.

* ואם למישהו, למרות ואחרי הכל יש עוד מצב רוח לשיר, הרי שיש לו הזדמנות מצוינת לכך בכל מוצ"ש ב"סולם יעקב" מול קיבוץ מחניים. ערבי "קריק" נערכים במקום ולמי שלא נורא מזייף יש גם סיכוי לזכות בטלוויזיה המוגרלת בין המשתתפים. פרטים נוספים אצל איילת מרום.

מי אמר למי והיכן נאמר: התאפקו התאפקו ואיננו יכולים יותר: אריק שרון לצוות השלום האמריקאי. שני ילדים מתלתון צעיר לצוות העובד על שיפוט מבנה השירותים. כל התשובות נכונות.

אז שיהיה לכולם שבת שלום

דורית אבי ושבט הרוזנקרנצים

התבוננות מזוית אחרת

זה איננו מכתב תשובה לאריק. יש לו הזכות המלאה להמשיך להתעלם מעובדות, ממספרים, לאטום את ראשו ואת אזניו, להסיק מסקנות ולהכריז הכרזות, גם לכתוב שטויות - זכותו.

זוהי התבוננות שלי על צורת החיים שנקראת (נקראה) קיבוץ.

- תקציב הקהילה שנת 2001 עומד על 20.4 מיליון ש"ח. בואו נחלק ל-12 חודש, ושוב נחלק ל-142 משפחות. יוצא משהו כמו 12,000 ש"ח לחודש. זה מה שמשפחה (בהיבט הקיבוצי הכולל) ממוצעת מוציאה כל חודש. לא מעט כסף בכל קנה מידה. האם אנחנו, ביחד, ו/או כל משפחה בנפרד, מצליחים להביא הביתה, כל חודש את הסכום הזה? האם אי פעם הצלחנו?

- הוצאותיו של קיבוץ כפר הנשיא על חדר האוכל בשנת 1999 (לא כל כך מזמן - הסתיימה רק לפני שנה וחצי) עמדו על 1,200,000 ש"ח. בואו נעשה שוב את התרגיל עם החודשים, נחלק ל-12, נחלק ל-145 משפחות (היינו יותר). יוצא שכל משפחה הוציאה כל חודש 690 ש"ח או כל מבוגר שילם כל יום 11.5 ש"ח. וכל זה עוד לפני ששילמנו על האוכל בעצמו.

רק כאשר מתמחרים גם את העבודה, מתחילים לראות את המחיר האמיתי של השרותים שקיימנו עבור עצמנו. האם אפשר להמשיך כך? בוודאי. אם כך נחליט, וכך נבחר להמשיך להוציא את מה שאנו מרוויחים, או לא מרוויחים, בעמלנו. בעיני זו דרך מאד לא יעילה, ולא מועילה להוציא את ה-לא הרבה כסף שיש לי.

זהו להפעם, שתי דוגמאות מתוך רבות על מה שעד לא מזמן נתפס בעינינו כמובן מאליו. בעיני לא דווקא טוב. אפשר לעשות טוב יותר.

אדי עמית

"מסירים בפניך את הכובע"

אתם מוזמנים ליום בשם "מסירים בפניך את הכובע", שיתקיים ביום ראשון 26.6.01 בשעות אחר הצהריים.

להלן כמה פרטים לגבי האירוע:

ברשויות רבות נהוג לערוך ימי הצדעה, או יום מיוחד לותיקי הישוב.

גם אנחנו, במועצה האזורית שלנו, חשבנו לקיים יום מיוחד כזה.

ליום זה שלוש מטרות:

1. להראות את הנעשה ברחבי המועצה האזורית לותיקים, אשר פעמים רבות אינם יודעים ובטח לא ראו במו עיניהם, את פני החידושים.
 2. לקיים מפגש שבו אנשי המועצה יוכלו להווכח בעצמה ובכח שיש לזקני האזור.
 3. להראות את אותו הדבר לותיקים עצמם.
- לנוכח המטרות שציינו לעיל, אני רואה חשיבות רבה בהרשמה המונית של הותיקים לאירוע.

בתודה - אילה אמן חרש

בואו בהמוניכם. לשאלות נוספות אפשר לפנות לרחל אבידור.

הרשמה נמצאת במועדון הזהב ומחוץ לחדר האוכל.

נא להרשם עד יום א' 17.6.01.

נזכור את יקירנו כ"ט בסיוון תשמ"ח (1988) - מיק אלמן

מאחר ונפלו טעויות במספרים שפורסמו בעלון בשבוע שעבר, אנו מפרסמות שוב את הכתבה עם המספרים המתוקנים. אנו מתנצלות בפני קולין על הטעות החמורה.

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

תקציב משולב או רשת ביטחון

לאחרונה הופיעו מספר מאמרים שקבעו כי התקציב המשולב נכשל, וייתכן שצפוי גורל דומה לרשת הביטחון. ברצוני להבהיר בצורה חד משמעית - השינוי לתקציב המשולב הצליח מאוד, ואפרט כאן את הישגיו לפי מיטב הבנתי המקצועית.

הגדלת המוטיבציה בעבודה: חל שיפור עצום. עובדי חוץ ועובדי המפעל משקיעים שעות נוספות רבות (כולל שעות נוספות רבות בייצור) וחלק לקחו על עצמם עוד משרה חלקית או אפילו שתי משרות נוספות כאלה. אחרים עזבו מקומות עבודה נוחים וקלים ועברו למקומות עבודה תובעניים יותר, אבל עם תוספת שכר רצינית. אפשר לומר בוודאות שללא השינוי, לא היינו עושים את המאמצים הנוספים שכללנו: ויתור על שעות פנאי רבות, נסיעות ארוכות, או אפילו ניתוק חלקי מהמשפחה. מכל אלה קיבל החבר 20%-50% לכיסו והיתרה לקופת הקהילה.

יעול בענפים: כאשר הטלנו על כל הענפים, כולל ענפי השירות, את מלוא עלות עבודת החברים לפי מחירי שוק, כולל תוספת של 30% לכיסוי התנאים הסוציאליים, הענף בדק לעומק את נחיצותו של כל עובד והתחיל לצמצם ימי עבודה בהתאם. כתוצאה מכך, השכר לעובדי הקהילה ירד ב-334,000 במשך שנתיים. יחד עם זאת, לא סטינו מהמסורת היפה של כפר הנשיא, התחשבות בחבר כבן-אדם וכחלק מהמשפחה, ובמקרים מסוימים ניתן סבסוד סמוי ע"י הקהילה.

עזיבת המתפרנסים הכבדים: הופסקה לחלוטין עזיבת החברים בעלי המשכורות הגבוהות. עד לשינוי נהנו אותם חברים מכמה הטבות מעבודתם בחוץ (רכב צמוד וכו'), אבל עיקר סיפוקם ואאוותם בתרומתם היפה לקופה המשותפת. אם חלוף הזמן ראו כיצד אחרים התורמים פחות, נסעו לחו"ל, הרחיבו את בתיהם וכל זאת מכספם הפרטי והכל מקובל, עד שנמאס עליהם והם החליטו לעזוב, על מנת ליהנות משכרם הגבוה. השינוי נתן לכל אחד לפחות 20% לכיסו, ועבור המאמץ הנוסף 50% ואפשר להם לנסוע לחו"ל ולהרחיב בתיהם מתגמולי עבודתם. כדאי להעיר שעד לשינוי, לא שמנו לב עד כמה הקופה המשותפת של הקיבוץ תלויה במשכורות הגבוהות של החברים.

המאזן הכלכלי של הקיבוץ לאחר השינוי: ההכנסות מעבודת חוץ עלו ב-30% (1,191,000 ₪) תוך שנתיים!! ההכנסות לקהילה מעבודתם של חברים בענפי המשק ובמפעל עלו ב-725,000 ₪ נוספים. וכל זאת שעה שמספר החברים בגילאי העבודה ירד, והגיל הממוצע של חברי כפר הנשיא עלה מ-55 ל-57 שנה. מאחר שמספרים אלה כבר פורסמו ונמסרו באופן אישי לאריק, קצת פתטי לקרוא במאמרו האחרון "הכסף שהגיע לקופת הקיבוץ (= 80%) לא הספיק. מצב אבסורדי זה ימשיך ויחריף אם נאמן את המודל החדש". הקהילה נכנסה למצוקה בגלל שלקחה על עצמה החזר חובות בסך 1,400,000 ₪ לשנת 2001 וכתוצאה מכך שבמפעל ובמספר ענפים נוספים הרווחים ירדו, והייתה סכנה של קריסת המערכת הכלכלית כולה אילולי תמיכתה של הקהילה. לפי מיטב הבנתי ללא השינוי, קיבוץ כפר הנשיא היה נכנס לסחרור כלכלי ועומד בפני שוקת שבורה ומשבר חברתי עצום (ראה: דפנה, חולתה, עמיר וזאת באזורנו בלבד).

המצב הכלכלי האיש: אצל רוב החברים חלה עלייה ברמת החיים מאז השינוי. הפנסיונרים קיבלו תקציב מוגדל לעומת התקציב הקודם, ופנסיונר שעובד מצבו אפילו טוב יותר.

שאר החברים עובדים יותר ומקבלים יותר (התקציב הכולל הלך וגדל כל שנה ועלה במשך שנתיים ב-1,424,000 ₪). בנוסף, העברת יותר הוצאות קיום לשליטתו של החבר, אפשרה לו לבחור בעצמו מה עדיף לו ואין הוא תלוי עוד בהכרעות של אחרים. דוגמא בולטת, ירידה בהוצאות חדר האוכל ועליה בהוצאות המרכולית. נכון שהיו כמה בעיות הסתגלות. חדר האוכל הפסיד במשך שנתיים. השנה כבר לא, אבל עם שינוי כל כך מסיבי באורחות חיינו, אי אפשר בלא מספר תקלות בדרך ליישום השיטה החדשה.

קונצנזוס בחברה: עד להכרעה בעד השינוי, היו חילוקי דעות ומתחים חברתיים להמשך עתידנו כקיבוץ. מאז השינוי נוצר קונצנזוס רחב מאוד, כמעט טוטלי, שאין באפשרותנו או ברצוננו

לחזור לקיבוץ הקלאסי, ורצוי שנמשיך בהפרטת הקיבוץ, אבל באופן צודק ומתחשב עם כל חבר וחבר. ייתכן והדברים נשמעים בנאליים, אבל אנו שומעים וקוראים על תקלות חמורות ומאבקים אכזריים באותם הקיבוצים שטרם הכריעו על עתידם, או באותם קיבוצים שהחליטו, קם "מיעוט חוסם", פנו לרשם או אפילו לבתי המשפט. בכפר הנשיא זה לא קרה ולדעתי לא יקרה. הפן החברתי: אין ספק שהדבק החברתי נסדק בצורה די חמורה. הדאגה למשפחה האישית מתגברת ואינה תורמת לחוסן החברתי הכללי. כאשר כל משפחה נדרשת לדאוג לפרנסתה, יש חרדה אצל הפחות "עשירים" ואצל הפנסיונרים לגבי עתידם. המצב הקודם בו הקיבוץ דואג לכולנו באופן שווה נגמר והאלטרנטיבה חייבת להיות ברורה ומספקת גם לאלה שכבר אינם יכולים לפרנס את עצמם. במאמר הבא אמנה את הסיבות שגרמו לי לתמוך במעבר לשיטה של רשת ביטחון כשיטה עדיפה, ולא מפאת כישלון התקציב המשולב.

יש חדש מתחת לשמש

מאת: **רחל אבידור** מתוך "עיתון גמלאי גליל-עליון"

מי אמר שאין חדש תחת השמש? ב"בית הספר לותיקי הגליל", ליד מכללת תל-חי, התרחש השנה דבר חדש חדיש. נסיון שנשמע כמשימה בלתי אפשרית ואפילו לא הגיונית. נסיון לאחד חוג לדרמה של ותיקים בני 67 עד 80+ עם חוג דרמה של נערים ונערות בני 13 עד 15 מכתת המחוננים במכללת תל-חי. מנחת החוג היא עדנה קלו-לבנה, חברת קבוץ סאסא. אשה תוססת, מקצועית ומקורית, עם נסיון רב בתחומי הדרמה, חינוך ויחסי אנוש. עדנה היא ממוצא איטלקי וככזאת, היא מביאה איתה שמחת חיים והומור.

בתחילת השנה עברו שתי הקבוצות תקופת הכנה לקראת העבודה המשותפת. בקבוצה שלנו משתתפות 8 נשים וגבר אחד. כל אחד ואחת הוא עולם ומלואו.

בגילנו איננו נוטים כל-כך לחוות שינויים בעצמנו ובסביבתנו, אך באיזה שהוא מקום כל מי שבא להתנסות בחוג לדרמה, יודע ש"לעלות על הבמה" זה להיחשף. בין המשתתפים ישנם כאלה שמעולם לא התנסו בחווית המשחק וישנם שלמדו בעבר את הנושא.

כל אחד בא עם הציפיות והחששות שלו מעצמו ומן האחרים. היו חילוקי דעות, היו רגעים של התעלות, של גילוי עצמי. היה הרבה צחוק וגם מנה של דמעות. היה כיף! וראו זה פלא, התגבשה קבוצה מלוכדת שמצפה לימי חמישי הקסומים. הקבוצה עברה מ"בוקר-טוב" מהוסס לקריאת שמחה וחיבוק. הכל תחת שרביטה של עדנה קלו שגרמה לנו לצפות בסקרנות, בכליון עיניים ובלא מעט חששות ליום המפגש עם הנערים. ודאי שהיו חששות איך יקבלו אותנו? איך יתייחסו אלינו? איך נשתף איתם פעולה? ודאי אנו המבוגרים נראים בעיניהם כקרוביו של מתשלח. אולי נראה מצחיקים ומגוחכים. בעיניהם, אולי אחרי המפגש הראשון לא ירצו להמשיך.

אני מתארת לעצמי שמצידם היו גם חששות. אולי ינסו להגיד לנו מה לעשות? אולי לא נוכל לדבר או לשחק אי-אלה נושאים הרחוקים כל-כך מזקנים.

באחת הפגישות בתקופת ההכנה, התנסינו בתרגיל לנסות ולהתחבר לילד שבתוכנו. לא חשוב מה גילנו היום, הילד שהיינו נשאר בתוכנו. לפעמים הוא נעלם, לפעמים הוא מופיע, לפעמים הוא בא להזכיר לנו נשכחות, לפעמים נסיבות החיים לא איפשרו לו להיות ילד ככל הילדים ולפעמים הוא רוצה לשחק. כשהיינו ילדים שיחקנו והצגנו דמויות שונות - וכל זה דרמה אם לא משחק - לשחק, להציג דמויות שונות, להכנס לעורו של מישהו אחר או משהו אחר. אולי תרגיל זה היה חלק לא מבוטל של הצלחת המפגש בינינו לבין הצעירים הנפלאים, כי הוא נתן לנו להזכר ולהתקשר לגיל הנעורים, כל עוד שאנו המבוגרים יכולים לשמור על הגבול שבין הילד שבתוכנו והמבוגר שהננו.

החוג לדרמה מאפשר לנו את הכיף שבמפגשים המשותפים.

כאשר נפגשנו לראשונה עם הקבוצה הצעירה, ברחוב בנות ושני בנים, התבדו החששות וכל הציפיות התמלאו. זוהי קבוצת נערים ונערות מיוחדת ונראה לי שלא במקרה הגיעו לכתת המחוננים. קשרים יפים נקשרו בינינו ואני מקווה שישאר להם זכרון יפה מהתקופה הזאת, מלאת העונה והצחוק.

עצב לי שמסיבות כלכליות יתכן שלא יהיה המשך לנסיון המיוחד הזה, למרות שאני בטוחה שיעשו מאמצים מצידם של הנוגעים בדבר. זה גם תלוי ביכולת שלנו לגייס מספר גדול יותר של משתתפים לחוג. לשנה הבאה, אז כל מי שמרגיש צעיר ברוחו, מוזמן להצטרף! אין צורך בנסיון קודם בתחום המשחק והדרמה.

רחל אבידור - אחת המשתתפות בחוג.

בשבוע שעבר פרסמנו את הכתבה "תאמינו או לא".
להלן תגובה מתוך מוסף "הארץ" מאת אביבה לורי:

זה לא חזיר, זה ברווז

שמועה מעניינת מסתובבת בימים אלה וצומחת לממדים של אגדה אורבנית: במערכת הבטחון שוקלים לקבור את המחבלים המתאבדים ביחד עם עור חזיר. מאחר שזאת חיה טמאה אצל המוסלמים, תתבטל השהידיות, נשמתם תיטלטל לעד בגיהנום ולכן יירתעו מראש להתאבד בתוכנו. כדרך של אגדות, גם זאת מופצת בדואר אלקטרוני, נלחשת מפה לאוזן והופכת לעובדה. ביום שבת האחרון, אחרי הפיגוע בדולפינריום, כבר הופיעו שלטים עם הקריאה "לקבור אותם עם עור חזיר". יש אפילו תקדים: מספרים שהבריטים בסודן (או בהודו או במלזיה) התגברו על טרור מתאבדים שאיימו לקבור אותם באותה שיטה וגם צבא ברית המועצות פעל כך נגד המורדים המוסלמים באפגניסטן. העובדה שאין לכך שום בסיס ממשי בהיסטוריה לא משנה. לפי מפיצי האגדה, תהליכי הייצור כבר החלו וחוזים סודיים עומדים להחתם בין משרד הבטחון והמטכ"ל לבין המפעל בקבוץ להב המייצר מוצרי חזיר לצורכי מחקר.

"זה ברווז, לא חזיר", אומר שמואל קדמון, מזכיר קבוץ להב, שהשמועה הגיעה גם אליו, "לא היה ולא נברא. זאת המצאה מטופשת. שמעתי שמישהו ממנהיגיו חשב איך לפתור את בעיית השהידים ומישהו אחר הציע מאיפה אפשר לקבל עורות חזיר. שטות ממדרגה ראשונה. איש לא פנה אלינו". ד"ר בועז גנור, מנהל המכון לחקר הטרור במרכז הבינתחומי בהרצליה: "הנושא כבר עלה כמחשבה בזמן הפיגועים של 95-96. דובר גם שזה מה שעשו הבריטים בזמן הכיבוש הבריטי במלזיה. בדקתי ולא מצאתי לזה עקבות בשום מקום בספרות".

דובר משרד הבטחון: "יכלול להיות שעלו כל מיני רעיונות יצירתיים וביניהם הרעיון הזה, אבל בשום מקום לא דובר על פס יצור המוני. לא היו דברים מעולם".

חאלד עכאווי, איש דת מהכפר שייח' דנון בגליל: "פעם ראשונה בחיים שלי שאני שומע שטות כזאת. זה נכון שחזיר באיסלם זה דבר נורא שאסור לגעת בו, אבל בעניין הקבורה, לא מכיר דבר כזה".

לידיעתכם

לידיעת הנוסעים לבית החולים - צפת בתחבורה ציבורית:
יש אוטובוס - קו 511 שיוצא מבית החולים מגיע עד קרית שמונה (כלומר ישירות לראש פינה) בשעה: 13:05 וב- 14:05.
ישנם גם אוטובוסים ישירים מק"ש לבי"ח צפת, אך לא הצלחתי לברר את השעות. ניתן להתקשר למודיעין אגד בק"ש - 6818227.

מזל טוב

לדרור ודייל
לעדנה ואלק
ולכל המשפחה

עם הולדת הבת-הנכדה

מודול התפרנסות - רשת בטחון - פנסיונר

1. בשנים שעברו, כאשר עיסקי הקבוק לא היו ריווחיים, באו מוסדות הכלכלה של הקבוק אל האסיפה, ובראשם מרכז המשק, ודרשו לצמצם בהוצאות החברים כדי לאזן את החסר. כיום לאחר הפרדת הקהילה מן העסק שלנו, לא קיימת יותר אפשרות כזאת. אם העסקים לא מצליחים להרוויח כראוי, זאת בעייתם הם, ויש סיכוי כלשהו שאולי אי-פעם המוסדות הכלכליים של הקבוק יוציאו מסקנות מתאימות לגבי אותם חלקים של העסקים שלנו שאינם מצליחים להתרומם ולהצדיק את קיומם. לעומת זאת, הקהילה חייבת לחיות ברמת חיים שמתאימה להכנסותיה השונות בלבד. מצב זה עדיין אינו קיים ואנו ממשיכים להוציא יותר כספים על קיומנו המשותף מאשר סה"כ ההכנסות של הקהילה, והגזבר מכסה את החסר בדרכים שונות, כולל לקיחת הלוואות לזמן קצר. אמנם המצב הזה משתפר לעומת השנים שעברו, בהם הוצאנו עוד יותר על קיומנו מאשר הרווחנו.
2. המרכיבים השונים של הכנסות הקהילה הם בראש ובראשונה שכר העבודה של החברים שמתפרנסים בתוך הקבוק, ומן החברים שמביאים שכר עבודה מעבודתם בחוץ. כאן חשוב לציין 6.5%- מעובדי החוץ, מביאים 30% מהכנסות שכר-העבודה של החברים. עובדה זו חשובה ביותר כאשר קיומו של המודל המוצע, תלוי במידה ניכרת בכך שהמצב הזה יתמשך (ואולי גם ישתפר עוד יותר) ושלא יחול פיחות בהכנסות מהקבוצה הקטנה הזאת. מרכיב שני הוא המיסוי (אגרה לקהילה, מס פרוגרסיבי, מס מעבר). המבנה הדמוגרפי אצלנו, כידוע מתברך במספר גדול יחסי של פנסיונרים, שרוב רובם בנו והקימו את כפר הנשיא מתחילתו, אך אין להתעלם מכך שהמסה מהווה בעיה כלכלית מסויימת עבור הקהילה. הקהילה חייבת לדאוג לכך שאוכלוסית הפנסיונרים תתקיים ותחיה בכבוד הראוי לה, בזכות ולא בחסד.
- על כן באה הקהילה ומציעה להטיל מיסים שונים, בחלקם פרוגרסיביים, על כל החברים כדי לממן את יתרת הוצאות השירותים שחברים נהנים מהם וכן לדאוג לקיומם של פנסיונרים חולים וחלשים ונזקקים אחרים. אם נשמעים פה ושם טענות שונות ביחס להטלת מיסים על פנסיונרים או על קצבת הבטוח הלאומי (שלא עושים בדרך כלל במדינה), הרי זאת טענה שלא לעניין. הקהילה קבעה רצפת הכנסה מינימלית בסך 3,100 ש"ח לכל חבר בקבוק. על הסכום הזה היא מטילה את המיסים השונים ואין זה משנה כלל האם לחבר 3,100 ש"ח הכנסות או יותר, או שיש לו רק את הבטוח הלאומי של 1,600 ש"ח והיתר (עוד 1,500 ש"ח) מכוסה ע"י תקציב הקהילה שהוא במקורו ממומן מהכנסות עבודת החברים ומהמיסים הנ"ל.
3. התקציב המשולב. השיטה בה אנו מתנהלים כעת, הטיבה את מצבם של הפנסיונרים לעומת השיטה הקלאסית שהיתה נהוגה לפני כן. נדמה לי שהדבר הוא באופן כללי נכון גם לגבי עבור יתר מרכיבי האוכלוסייה. יחד עם זאת, יכולת העמידה הכלכלית של כפר הנשיא בעייתית מאד ומתדרדרת. אנו נמסרים בדפי המידע השונים על כך שהפסקנו להחזיר את חובותנו לבנקים כפי שהיה מוסכם בהסדר הקבוצים, מחוסר אפשרות לממן את ההחזרים, אנו מרבים ליטול הלוואות לזמן קצר כדי לאזן את זרם המזומנים, ואנו מוסרים חלק מנכסינו. מצב כזה אינו יכול להתקיים לאורך זמן, ועל כן מוצע להתחיל בכך שהקהילה תתקיים אך ורק מהכנסותיה השונות. כן יבורך.
4. השוואה בין המודלים (משולב לעומת רשת בטחון) ביחס לפנסיונרים. ההשוואה היא ביחס לזוג פנסיונרים שאין להם הכנסות מלבד תקציב חודשי של הקהילה:

התקציב המשולב

הכנסות לחודש

בסיס 1025 512.50 X 2

פנסיה 1312 656 X 2
 ותק 768 384 X 2
 סה"כ הכנסה חודשית 3105 לזוג

רשת בטחון - הכנסה חודשית לזוג - 6,200 ש"ח
 הוצאות: מס פרוגרסיבי = 852 426 X 2
 מס מעבר = 154 77 X 2
 אגרה לקהילה = 1020 510 X 2
 בטוח לאומי = 244 X 2
 ארנונה (2 ש"ח X מ) 50% החזר = 70
 בטוח שיניים = 60 X 2
 אגרת טלפון = 23
 בטוח בריאות = 17
 סה"כ הוצאות (מוכתבות) = 2440

הכנסות = 6200
 הוצאות = 2440
 הפרש = 3760
 תקציב משולב = 3105
 יתרון השיטה = 655 ש"ח לחודש לזוג

ההפרש הזה (655 ש"ח) בא לכסות את תחומי הצריכה שעד כה שולמו ע"י הקהילה, כמו תרופות, נסיעות בריאות והתייקריות שונות שבזדאי יהיו (דוגמת המכבסה החודש). נראה לי שבאופן כללי, ההפרש הנ"ל סביר למדי והוא יאפשר את כיסוי הוצאות הבחירה (להבדיל מההוצאות המוכתבות ו/או הבלתי נמנעות) הנוספות שיהיו לפנסיונרים מבלי להוריד את רמת החיים שלהם כיום, מלבד הסתייגות משמעותית ורצינית אחת. אין לדעת מה הן הוצאות התרופות של פנסיונרים לאורך זמן ולא יתכן כלל שהם יאלצו לקנות תרופות בסכום ההפרש כולו, או אפילו קרוב לסכום הזה. לכן חייבים להוסיף למודל סעיף הקובע שלהוצאות על תרופות חודשיות יש לשים גג כלשהו סביר, והתשלומים מעבר לתקרה הזאת, ישולמו אוטומטית ע"י הקהילה מבלי שהחבר יימצא במצב בו הוא חייב לבקש עזרה או חסד כלשהו ממישהו. אם ההסתייגות הזאת תתקבל (ורק בתנאי הזה), וגובה התקרה שייקבע, יהיה סביר, אני מאמין שהמודל המוצע הוא חיובי מראות עיניו של הפנסיונר, ולא רק שהוא ישמור על רמת החיים הקיימת שלו, אלא הוא יחיה ויתקיים בכבוד עד 120.

שמואל חצור

בינינו לבין עצמנו

הימים האלה

* קשה למצוא חדשות טובות כעשרה ימים אחרי הפיגוע במועדון ה'דולפינריום', ובליילה בו הודיעו שהתינוק בן חמישה החודשים שנפגע בראשו, עת רגמו את האוטו בו נסע, נפטר. קשה למצוא שביב אור כשיום נופלים פגזי מרגמה בגוש קטיף. בשבת נפלו חמישה כאלה בעצמונה ובנס נפצע קל אדם אחד בלבד. והילדים, הנכדים? נכדה בת 10 אמרה "פחדתי". המשוואה בינינו לבין הפלסטינאים לא קיימת: בגוש קטיף ילדים פלסטינאים נוסעים בעגלה פתוחה או רוכבים על אפניים בלא מפריע. אבל ילדי המתיישבים היהודים, נוסעים לבית הספר באוטובוס משוריין וזה לא תמיד מושיע. אמרה לי מרב בת: "הלכנו ביחד עם המון אנשים בכון הכותל. עברו, הלכו בתוכנו אשה ערבייה עם ילדיה. איש לא הרים עליהם יד". אמרה עיינה (הבת הגדולה): "מה היה קורה לנו לו הלכנו שתינו לבדנו בעזה???" נמאס לראות בעתונות פרסומות 'שלום עכשיו' האומרות שנקבל 'אינסטנט שלום' אם רק נאמץ את תכנית מיטשל, תכנית טנט, תכנית האיחוד האירופי... ואולי

הפתרון רחוק מאתנו עוד מאה שנה של מאבק. מה אפשר לומר לאנשי עצמונה שטוענים שהם ציוניים כמו שאנחנו. מיסדי קבוצה זה, היינו ב-1948? יש אומרים שערב"י מנסורה גורשו ולא עזבו מרצונם החופשי. יש הקבלה. אין בנטישת המקום הזה פתרון. יותר מידי אנשים עזבו את הארץ, ביניהם מייסדי קבוצה זה, וכיום הם מפחדים להרשות לילדיהם, ולנכדיהם לבקר. וערב"י ישראל? בתכנית האחרונה של חיים יבין "בין המהפכים" קלעה למטרה מתנחלת שאמרה בין היתר: "בזה שכל ממשלות ישראל מאז קום המדינה לא דאגו לזכויות ערב"י א"י זה בושה לכולנו וחייבים לתקן את זה, אבל אין לראות בתמיכתם בטרור הפלסטינאי מחאה על זכויות אלו..."

**** לגבי דיכונת, היתה הרצאתו של טומי על הרי געש, נקודת אור בשבוע חשוך. גם אם שמעו את הרצאתו בנושא לפני שנים, יכולתו לשבץ סיפורים ואנקדוטות בתוך שטף הדיבור, נהנו כעשרים וחמישה חברים משעה וחצי של הנאה תרבותית.**

***** יש לנו צוות בקבוצנו שתפקידו לקדם את נושא מודל 'רשת הבטחון'. היות וזה צוות שכאילו הורכב ממתנדבים ולא ממנויים, התנדבו גם כאלה שמפקפקים ביכולתו של מודל מרחיק לכת זה לפתור את בעיות כפר הנשיא הכלכליות והחברתיות. רוב אנשי הצוות תומכי המודל הנ"ל, אינו עוסק בטובת הכלל, אלא מקטר על המיסים השונים שיצטרכו לשלם. זה צוות לא אמין מפני שהוא לא מקשיב לחששות הציבור לגבי מה שיקרה לכל שכבות הקבוצה, אלא עוסק כמעט אך ורק במה שמגיע לבעלי המאה. תומכי המודל בצוות, מתייחסים בעינות לאלה שלבם ונפשם לא שלמים עם 'רשת הבטחון' כגייס חמישי ולא מבינים שאלה משמיעים נאמנות את רחשי לבם של הרבה חברים. אחד, שבעבר קבע חגיגות ש'אין כבר ציונות' ו'ש'הקבוצה מת', הודיע, במשפט שהתחיל במילים: "אולי אני טיפש, אבל לא אדיוט", שהוא לא מוכן לשבת עם אלה שלא רוצים את מודל 'רשת הבטחון' ושמוסד האספה נכשל כי חברים לא רצו לשמוע נאומים ציוניים מאלה שהם בני שבעים ומעלה.**

****** מרכז המשק טורח להסביר, בפרשנותו הכלכלית, שמודל 'התקציב המשולב' אכן הצליח, אבל מודה שה"דבק החברתי נסדק בצורה די חמורה. הדאגה למשפחה האיטית מתגברת ואינה תורמת לחוסן החברתי הכללי..." יש בלבול מוחלט בנוגע למקורות שיבטיחו לפנסיונרים קיום נאות.**

בחברת אחת שחולקה לחברי צוות ה'מתנדבים' ושנשא את התאריך 18.5.2000 יש כותרת: "הבטחת השלמת הכנסה של הפנסיונרים", ושני הסעיפים הראשונים הם:

1. יחתם חוזה רשמי בין המפעל והקבוצה שיחייב את המפעל להעביר "פנסיה תקציבית" לקהילה עבור קיום הפנסיונרים של כפר הנשיא ללא קשר לרווחי המפעל.
2. מקור נוסף המיועד לפנסיונרים בעת הצורך, יהיה השכרת דירות לתושבים מי יסכים למקורות דמיוניים אלה? סעיף מס' 1 מבטיח חיסול המפעל. סעיף מס' 2 יגרום לחבר שמודה שהוא אולי טיפש, להתקף לב. עמדת טור זה היא, כפי שכבר כתבנו: א. מה יקרה לכפר הנשיא אם נקבל את 'רשת הבטחון' והיא תכשל? ב. איזה מחיר בחיסול שירותים, והעלאת מחירים יצטרכו חברי קבוצה לשלם כדי שהמודל הזה יצליח?

עוד ישלחו מכתבים לכל פרט ולכל משפחה בהם יסבירו כמה כל אחד יקבל. לא יציין בהם כמה נצטרך לשלם במיוחד עבור סעיפי חינוך, בריאות וסיעוד. אי אפשר לחלק את העוגה הכלכלית של כפר הנשיא כדי שגם בעלי המאה יקבלו יותר וגם הקהילה תקבל יותר.

******* החדשות הלא טובות ביותר הן ההודעה של עורכות 'דבר', דליה ודורית, שעוד מעט הן מפסיקות לערוך.....**

שבת שלום - אריק א'

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

<http://www.kfar-hanassi.org.il>

Question:- Excuse me, what is your opinion on the beef shortage?

Answers....

Somalia:- what is "beef"?

Iran:- "what is "opinion"?

USA:- What is "shortage"?

Israel:- What is "excuse me"?